

A lovak és lóerők szerelmese

A XXIV. Alföldi Állattenyésztési és Mezőgazda Napokon a legnagyobb változás idén nemcsak az lesz, hogy a kiállítást csütörtök-péntek-szombaton rendezik, hanem az, hogy a gépkiallító új területen, mintegy 10 ezer négyzetméteren együtt mutatják be kínálatukat a G szektorban, ami a gépesek számára az utóbbi évekig teljesen ismeretlen terület volt. A Hód-Mezőgazda Zrt. részéről Hős János, a műszaki- és beruházási feladatokért felelős növénytermesztési igazgatóhelyetteset kérdeztük, aki az elmúlt 23 évben egyre több feladatot kapott a kiállítások rendezése során.

– Az új gépkiallító helyszínt a kiállítás szakmai csoportosítása indokolja – kezdi beszélgetésünket Hős János. – A kiállítók, valamint a Mezőgazdasági Eszköz- és Gépforgalmazók Országos Szövetségének jogos igénye már évek óta, hogy együtt, egy közös helyen tudjanak megjelenni a látogatók előtt. A régi területet évekkal ezelőtt kinőtték, azt – a B szektort – ettől az évtől kezdve a kibővített III-as csarnok belteri kiállítóinak elhelyezésére használjuk, hiszen évről évre nő a kiállítók száma, illetve az igényelt terület nagysága.

✦ *Ön több generáció óta kötődik a Hód-Mezőgazdához és a céghez is. Milyennek látja a kiállítás fejlődését?*

– A korábban a céghez tartozó Barattyoson születtem. Édesapám végig a cégnél dolgozott gépszerelő-gépkezelőként, traktorosként. A gépek között nőttem fel, hivatalosan pedig 1966 óta van kötődésem a céghez. A Budapesti Műszaki Egyetemet is a cég ösztöndíjasaként végeztem, és azóta is itt dolgozom.

A kiállítás első évtizedében még ténylegesen az állatok játszották a főszerepet. Az én szerepköröm a 2004-es privatizációtól vált fontossá, amikor a gépkiallító is kezdtek nagyobb számban megjelenni. Számomra is emlékezetes, amikor 2005 tavaszán kivágtuk a kettes csarnok és a nagy ebédülő közötti rész fáit, hogy a gépkiallítókat el tudjuk helyezni. A tavaszi fagyok után kezdtünk dolgozni, rengeteg eső esett folyamatosan, az egész terület átázott, a gépek elsüllyedtek benne. Nem győztük feltölteni kövekkel, csutkaörleménnyel. De mindenki dicséretet kapott a végén, nem hitték a feletteseink, hogy – bár hajnalig dolgoztunk – a kiállításra járhatóvá válik a terület.

Az évek során egyre jobban szükségessé vált az infrastruktúra bővítése, évről évre több út, mosdó, telefonkapcsolat kellett, amire korábban nem volt szükség.

Minden évben nő az elektromosenergia-igény, fejleszteni kell a hálózatot, mert az elmúlt 23 év során kiderült, milyen sok lehetőség van a kiállításban, egyre több eszközt, gépet, számítógépet hoznak a kiállítók, elvárják, hogy klimatizáltak legyenek a csarnokok, s bár folyamatosan bővítünk, mindig úgy tűnik, kevesebb áram van annál, mint amire igény van.

✦ *Mi jelenti a legnagyobb kihívást egy-egy kiállításon?*

– Egy szabadtéri kiállításon a legfőbb nehézséget az időjárás okozza: ha szárazság van porzik a terület, locsolni kell, ha esik, be kell fedni valamivel.

További feladat a logisztika: ma már százszámra jönnek a kamionok, amiket le kell vezényelnünk, hogy lerakodják a kiállításra hozott eszközöket, gépet, vagy tenyészállatokat. Nagy feladat lehetővé tenni, hogy minél gyorsabban le tudjanak pakolni, segíteni kell egymásnak, rendkívül nagy összhangot igényel magunk között is és a kiállítók részéről is. Azt szoktam mondani, hogy a koordináció a fontos, hisz nagyon lényeges, hogy valami apróság ki ne maradjon, hogy összhang legyen, ne legyen rés a rendszerben.

Nagyon fontos a kiállítás néhány napja, amiért az a rengeteg munka történik, hogy az ott lévő emberek és az állatok jól érezzék magukat, jó ellátást kapjanak, takarmányt, szénát, a szolgáltató elszállítsa a szemetet, de mire a szemetes megérkezik, addigra össze legyen készítve, fel legyen seprve minden. Mindez abban az időszakban, amikor még a kiállítók, látogatók nincsenek ott. Fontos, hogy mindig sok szép virág legyen a kiállítási területen. Ahhoz, hogy reggelente tiszta csarnokok, szép környezet, tiszta mellékhelyiségek várják a kiállítókat, látogatókat, nagyon sok embernek és nagyon sokat kell dolgozni.

✦ *Önnek mi tetszik a legjobban a kiállításon?*

– Tetszenek a műszaki dolgok természetesen, de a lovakat mindig meg szoktam csodálni. Soha nem jutottam el odáig, hogy közelebbi kontaktusom legyen velük, de mint külső szemlélő látom, hogy a gazdáik mennyi energiát fektetnek a közös munkába, s hogy mennyire szeretik az állataikat. Mivel a gépet is lóerővel



FOTÓ: MIKOLA ZOLTÁN

Hős János: fontos a koordináció, hogy ne legyen rés a rendszerben

jellemzik, a mértékegységet, a lovakat is mindig meg kell nézнем, hogy milyenek az adott évben.

Előfordul, hogy egy-egy állat elszabadul és az után futkosnak a gondozóik. Több mint tíz évvel ezelőtt azonban egy kiállítási traktor veszett el és vele együtt eltűnt a kiállított szerelvénye is. Hogy vihet el valaki észrevétlenül egy ilyen óriási munkagépet? – tépelődünk nem kis riadalommal. Egész éjjel, reggel 6 óráig kerestük az eltűnt traktort és szerelvényét, de szerencsére jól végződött a történet, bár minket első körben elég komolyan megdorgáltak. Mint végül kiderült, annyi történt, hogy maga a kiállított traktor felügyelője gondolta úgy, hogy miután elég jót iszogattak a kiállításon, bemennek a városba még folytatni az estét. A hátsó bejáratot leszerelték, a nyomok látszóttak, végigvonultak a városban, több kocsmánál megálltak, szabályszerűen leparkoltak a Hordónál a belvárosban, majd a Városház utcán át lezötyögtek a Hősök terén a díszlépcsőn a Kertvárosig. Aki ismeri Vásárhelyt, tudja, hogy nem kis távolságok ezek a kiállítási területtől, a Városház utca pedig egy szűk utcácska, amin nem szoktak minden nap traktorokkal és utána szerelt tartozékkal járkálni. A traktort végül a Kertvá-

rosban találták meg a munkatársaim, ahol a vezetője megszállt éjszakára. Másnap aztán visszakérült a helyére minden, a város egyes részein maradtak ugyan emlékek arról, hogy milyen nagy jármű közlekedett arrafelé, de maga a traktor – számunkra sok izgalom után – sértetlenül visszakérült a helyére. A városi legenda szerint természetesen rögtön mindenféle rémhírek elterjedtek, mi hogy történt, de szerencsére magának a gépnek a tulajdonosa is csak utólag értesült a dolgok ilyen alakulásáról, így aztán már sokkal inkább megmosolyogtató volt a történet. Annál is inkább, hiszen a saját munkatársa lovasította meg a traktort egy éjszakára.

✦ *Lesz-e valami újdonság az idén?*

–Mint már említettem, a rendezőség egy teljesen új helyszínt jelölt ki a gépkiállítók részére, ami eddig ugyan mellékhágon futott, de a nagy kiállítói igény miatt közös helyszínt kellett keresnünk a gépkiállítók. Ez a terület kockázatos, ha sok a csapadék, ennek próbáltunk elejét venni csatornázással, felszíni vízelvezetéssel, szinterzőelő automata vízelvezetővel, ami automatikusan átvezeti a vizet a csatornába.

Mivel ezen a területen kiépített út sem volt, így ezeket a közlekedő utakat most kell megépítenünk, tehát a belső úthálózatot is fejleszteni kell. Bizunk abban, hogy kegyes lesz az időjárás hozzánk és nem lesz nagy eső.

További kedvező lehetőséget ad majd ennek a területnek az, hogyha megépül Hódmezővásárhely keleti elkerülő útja, akkor közvetlen lejáró épül ki a Kiállítási centrumhoz, s éppen a gépkiállítói terület sarkához csatlakozik majd le egy torkolat. Ez 2018, azaz jövő év első negyedére, áprilisra várhatóan elkészül, tehát reméljük, hogy a jubileumi, 25. kiállításra már a 47-es elkerülő szakaszáról lehet bekanyarodni a kiállítási területre. Ez egy nagy előrelépés lesz, hiszen az új elkerülő út a kiállítás parkolóhelyeit is bekapcsolja majd a közúti forgalomba.

✦ *Mit kíván az idei kiállításra?*

–Természetesen jó időt és azt, hogy május 4-én, csütörtökön is sok látogató jöjjön. Az elmúlt 23 év és 23 kiállítás látogatói rutinja ugyanis az volt, hogy a hétvégék voltak zsúfoltak, ami már korábban is a tűrőhatáron mozgott. Az előrehozott kiállítás miatt valószínűleg a látogatók a szombatot célozzák meg, nagy látogatói számra kell számítani, de ezt mi nem tudjuk befolyásolni. Csak tanácsolni szeretném, hogy ne hagyatkozzanak a látogatók az utolsó napra, jó volna, ha már az első napon, csütörtökön is sokan jönnének Vásárhelyre!

G. M.

Nemzetközi bírók

Ahogy eddig minden évben, a nyilvános showbírálókat az idén is nemzetközileg elismert szakemberek végzik Hódmezővásárhelyen. Az ő jelenlétük a garanciája a független értékelés kialakításának.

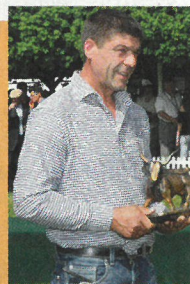
Holstein-fríz: Markus Gerber, Svájc

A svájci Markus Gerber 80 fekete- és vörös holstein-fríz tehenet számláló farmot vezet a Jura régióban található hegyek között. A különleges Tête-de-moine sajt gyártásához szállítja a farmról a tejet. Aktív tagja több különböző tenyésztő szervezetnek, ezekben különböző funkciókat tölt be. Egyebek mellett a Svájci Szarvasmarha-tenyésztő Szövetség, a Swissherdbook elnöke. Bírói munkájából nemzeti szinten az Expo Bulle (Nemzeti Vörös Holstein Show, Swiss Expo Lausanne), nemzetközi szinten pedig a DHV Show Oldenburg (Németország), az NRM és HHH show-k (Hollandia), a Dairy Grand Prix (Ausztria) a legjelentősebbek, de bíralt számos franciaországi, olaszországi, csehországi, belgiumi, luxemburgi és ausztriai regionális kiállításokon is.



Blonde d'aquitaine: Frédéric Planté, Patrik Sazy és Damien Blanc, Franciaország

A 42 éves Frédéric Planté a felesége szülei blonde d'aquitaine tenyésztését vették át 15 éve. Törzstenyésztete 170 tehénből és azok szaporulatából áll, 200 hektáron gazdálkodik. A szakember az elmúlt évtized egyik legsikeresebb Blonde d'aquitaine tenyésztője Franciaországban, ahol a legnagyobb regionális blonde tenyésztő egyesület felügyelő bizottságának elnöke. Show-bíráló, Franciaországban és több európai országban is bírál, többször járt már magyarországi kiállításokon is.



Az 55 éves Patrik Sazy harmadik generációs blonde d'aquitaine tenyésztő, a legnagyobb francia blonde d'aquitaine tenyésztő szervezet elnöke. Száz hektáron gazdálkodik, s 70 tenyészállattal az egyik, ha nem a legsikeresebb blonde d'aquitaine tenyésztő. Nemzetközi show-bíró, Franciaországon kívül számos európai országban, így hazánkban is többször bíralt már.

A 42 éves Damien Blanc második generációs blonde d'aquitaine tenyésztő, a legnagyobb francia regionális egyesület tenyésztésvezetője. Édesapja és ő voltak az elsők, akik a magyar tenyésztőkkel 10 évvel ezelőtt újra felvették a kapcsolatot. A magyar tenyésztők által vásárolt francia genetika kiválasztásában meghatározó szerepet töltenek be, illetve szaktanácsadással folyamatosan segítik a magyar tenyésztők munkáját. Hivatásos nemzetközi show-bíró, Franciaországon kívül számos országban bíralt már.



Limousin: Gerard Menard és Olivier Rambert, Franciaország

Gerard Menard 1985 óta limousin törzstenyésztő. A fiával gazdálkodik, 130 tehén és azok szaporulatából áll a törzstenyésztetük. Nantes-ban laknak, Nyugat-Franciaország Atlanti-óceán melletti partján gazdálkodnak 180 hektáron. Elismert nemzetközi show-bíró, tagja a párizsi kiállításra kerülő tenyészállatok minősítő bizottságának is. Kiváló tenyészállatai rendszeresen a legjobbak között szerepelnek.



A 35 éves Olivier Rambert 2012 óta az Interlim, a limousin tenyészállatok kereskedelmével foglalkozó szervezet igazgatója. Hazánkban munkatársát, Gilles Lequeux-t, a Közép-Európaért felelős munkatársát ismerik jobban, aki az Interlim Magyarországra irányuló genetika exportját szervezi és koordinálja, s aki már korábban is járt és bíralt az állattenyésztési napokon. Az idén Olivier Rambert bírál Hódmezővásárhelyen.



Charolais: Fabien Gaudet, Franciaország

Az idén nyolcadik alkalommal érkezik francia bíró Hódmezővásárhelyre Fabien Gaudet személyében, akit elkísér a Herd Book Charolais vezető küllemi bírálója, Stéphane Billoux is. Fabien Gaudet 41 éves, és abban a burgundiai Saône et Loire térségében gazdálkodik, ahol a charolais fajta is kialakult. Harmadik generációs charolais tenyésztő, 1998 óta övé a gazdaság. A tenyésztet 1969 óta a Herd Book Charolais regisztrált állománya. Franciaországban több helyi és országos kiállítás résztvevője, sokszor bíraskodik a különböző szintű versenyeken.

